

CHILL

WONEN & REIZEN

Zillertal Arena

Het mooiste
skigebied van
'Nederland' 67

Foto: Richardson, Bedaux en RV

Nieuwbouwwoning in Waasmunster

Minimalisme ten top

58 & 59

Binnen en buiten lopen in elkaar over door de verzonken raamprofielen.
De tafel is van Hay, de stoelen zijn replica's van Eames. Foto Evenbeeld

Mancave
in de (bier)kelder 60

OP HOTEL
diep in de natuur 62 & 63

Praktisch

De bewoners: Leen Kindt (38, onderwijzeres) en Ruth Declercq (32, manager) en zoon Lex
Locatie: Waasmunster
Oppervlakte: 185 m² (bewoonbaar, incl. 16 m² kelder) en 1.089 m² (perceel)
Bouwjaar: 2018
Budget: 1.500 euro/m² (exclusief interieur, btw, erelonen)
Architect: Frederik De Smet, icoon.be architecten, www.icoon.be

Huis in feiten

Energiezuinig: De woning scoort heel goed op energievlak. Niet alleen door de warmtepomp en het ventilatiesysteem, maar ook door de prima isolatiewaarden van de betonnen sandwichpanelen. Het zijn prefabelementen met een kern van isolatie. De E-score is 34 en zal na het plaatsen van zonnepanelen dalen tot E15.
Cirkels: Op een paar plaatsen in de buitenschil zijn cirkelvormige uitsparingen gemaakt. Die geven een extra dimensie aan de buitenkant en zorgen voor een origineel spel van licht en schaduw. Ze keren binnen terug in de vele ronde gaten voor de verlichting, de ventilatie en het sanitair, en contrasteren fraai met de vele rechte lijnen.
Schelp: De woning is opgevat als een sculpturale schelp rond de leefruimtes. Het interieur is ingericht in de holte die één doorlopende ruimte vormt en waar enkel twee kastvolumes voor afscheiding zorgen.

Als je het perceel komt opgereden zie je enkel de betonnen wand en de lamellen van de carport. Aan de achterkant is het helemaal open. De wand in multiplex wordt binnen herhaald, zoals duidelijk te zien is op de middelste foto uiterst rechts. Foto's Evenbeeld

Het huis van Leen en Ruth lijkt op het eerste gezicht in één oogopslag te doorgronden: alles is open en overal is beton gebruikt. Pas als je het van dichtbij bekijkt, valt op hoe vernuftig en gedetailleerd het in elkaar zit.

BJÖRN COCQUYT

Dat een huis bouwen niet altijd van een leien dak loopt, ondervonden ook Ruth en Leen tijdens het optrekken van hun droomwoning. Eerst bleek het een erg hachelijke onderneming om alle betonnen onderdelen door de smalle dreef met laaghangende elektriciteitskabels tot op het perceel te krijgen, en tijdens de ruwbouw ging de aannemer failliet.

«Dat zijn dingen waar je op voorhand niet aan denkt. Als ze dus gebeuren, slaat de schrik je om het hart», vertelt Leen. «Maar we hadden geluk bij een ongeluk. De aannemer deed nog wat hij kon en de architect speelde kort op de bal door iemand anders met wie hij soms samenwerkte in te schakelen. Uiteindelijk lag de

«Tevoren woonden we in een loft in Antwerpen en we vonden het fijn dat alles er open was. Dat gevoel wilden we dus behouden»

werf maar een maand stil. Nadien was het wel nog een heel gepuzzel om de verschillende stielmannen in te plannen die we zelf hadden aangeschreven. Achteraf bekeken was het beter geweest om alles uit te besteden aan één hoofdaannemer. Maar kom, uiteindelijk kwam alles goed.»

Soberheid troef

De pech waarmee de vrouwen te kampen kregen, ligt vandaag al even achter de rug en nu genieten ze volop van hun perfect afgewerkte huis. Door de bijzondere, brute architectuur is het een blikvanger geworden in de buurt. «We wilden graag een speciale woning en omdat we die niet vonden, beslisten we er zelf een te bouwen. Via het event Mijn Huis Mijn Architect kwamen we in contact met Frederik De Smet van icoon.be architecten, en we hadden meteen een klik. Vanaf de eerste gesprekken over het ontwerp daagden we elkaar uit om er

«Heerlijk onvoorspelbaar, het uitzicht van

Dit is de favoriete ruimte van het koppel. Omdat ze op hetzelfde ritme leven, stoort het niet dat de bad- en slaapkamer één geheel vormen.

het maximum uit te halen, en dat zijn we blijven doen tot het einde. Die aanpak is het eindresultaat alleen maar ten goede gekomen.» Eén ding stond van bij het begin vast: beton moest zowel binnen als buiten een hoofdrol spelen. «We houden van het sobere en minimalistische karakter, en ook wel van het onvoorspelbare van het materiaal. Je bent nooit helemaal 100 procent zeker van de kleur en ook de patronen die zich aftekenen tijdens de verwerking zijn altijd anders.»

Wolktekeningen

Ondanks het herhaaldelijke gebruik van beton oogt het huis allesbehalve eentonig. Dat heeft deels te maken met de verschillende afwerkingen die zijn gebruikt. Voor de muren waren dat gladde bekistingsplaten, voor de plafonds net hele ruwe om een bepaalde textuur te creëren. De vloer heeft dan weer cirkelvormige, gewolkte tekeningen die ontstonden tijdens het polieren. «Er zit enorm veel variatie in, en dat verrast veel mensen. Net zoals ze opkijken wanneer ze hier voor het eerst binnenkomen en vaststellen dat dit geen kil en koud interieur is.»

De verlichting helpt om het gezellig te maken, maar ook de enkele kleurrijke accenten en vooral het houten dressoir in de keuken en de kastenwand met tv-nis dragen hun steentje bij. Ze zijn gemaakt van dezelfde multiplex als die van het plafond en hebben naast een decoratieve ook een functionele waarde. Het dressoir verbergt de trap naar de kelder, de kastenwand verhindert inkijk van de burens. De multiplex van in de zithoek loopt buiten door, en die kleurschakering herhaalt zich in de lamellenwand van de carport. Zo wordt het monotone

«Je bent nooit helemaal 100% zeker van de kleur en ook de patronen die zich aftekenen tijdens de verwerking zijn altijd anders»

karakter van het beton doorbroken en verwaagt de grens tussen binnen en buiten. Wat dat laatste effect nog versterkt, zijn de verzonken raamprofielen en de 'uitspringende' vloer en wanden die een ingekaderd, overdekt terras laten ontstaan. Dezelfde grenzeloosheid herkennen we ook in de indeling. «Tevoren woonden we in een loft in Antwerpen en we vonden het fijn dat alles er open was. Dat gevoel wilden we dus behouden. Dat is de reden waarom er alleen een donkere glazen wand is als afscheiding tussen de woonkamer en onze slaap- en badkamer. De functies slapen en wassen zijn ook in één ruimte ondergebracht. Voor wat privacy hangt er een gordijn.»

Douche met keien

De masterbedroom is de favoriete ruimte van Ruth en Leen. Geen wonder, met een ovaalvormig vrijstaand bad in corian en een opmerkelijke betonnen douche die zowel aan de kant van het bed als aan de buitenkant door glas omgeven is. Het water druppelt of plenst als regen naar beneden uit een rond gat in het pla-

beton»

De keuken in volkern heeft een kookplaat met geïntegreerde dampkap.

Het beton op de vloer (gepolierd) en dat aan het plafond (bekist met ruwe multiplex) zien er door de manier van afwerking helemaal anders uit. De zetel is van Hay.

De leefruimte wordt enkel met een glazen wand afgescheiden van de masterbedroom. Een gordijn zorgt voor privacy.

De architect die het huis ontwierp, tekende ook de meubels. Het bed lijkt te zweven.

Het water in de douche plenst of druppelt als regen uit het gat in het plafond.

Buitengewoon gebouw

Het huis van Leen en Ruth is opgenomen in de nieuwste editie van Buitengewoon Belgisch Bouwen, het twejaarlijkse referentiewerk dat de mooiste pas gerealiseerde huizen in ons land verzamelt. At Home Publishers selecteerde vijftig projecten die een inspiratiebron vormen voor iedere (ver)bouwer en liefhebber van architectuur en interieur. Het boek ligt vanaf 5 maart in de rekken, telt 468 pagina's, kost 49,99 euro en wordt uitgegeven door Lannoo.

fond, en stroomt via een keientapijt weg in de vloer. Ook de bedieningsknoppen van het water zijn in de vloer verwerkt. Het wasmeubel, dat meer weg heeft van een kast, is al even uniek. Daar stroomt het water weg via een gootje dat verborgen zit aan de achterkant. «Mooi én praktisch, want we hadden nog nooit zo'n propere wastafel», lacht Leen. Het zijn zulke details die het verschil maken. Voor een deel in de prijs, maar nog veel meer in

de woonbeleving. «De architect was daar maniakaal mee bezig. Alles moest perfect uitgevoerd worden tijdens de ruwbouw, want elk foutje zou nadien afgestraft worden. En weet je wat? We hebben er tot op vandaag nog geen enkel gevonden!»

Meer zien? www.hln.be/huiswaasmunster

Hadden we het geweten

Op de verdieping heeft zontje Lex (2) zijn eigen slaap- en badkamer en een groot dakterras. «Door hem zijn eigen stekje te geven, kan hij makkelijk tot zijn dertigste thuis blijven wonen», grapt Leen. «Normaal gezien houden we het bij één kindje, maar mocht Lex toch een broertje of zusje krijgen, kunnen we zijn kamer wel opsplitsen, al worden de ruimtes dan vrij klein. Achteraf bekeken waren we beter voor een iets grotere bovenverdieping gegaan. Ook op een eventuele verkoop later kan die oppervlakte invloed hebben.» www.lannoo.be